

Nije dosta samo krstiti se, nego se treba i roditi iz tog krštenja, kaže nam Isus. Krštenje nas već čini djecom Božjom, krštenje već donosi spas, ali naša odluka za to krštenje, prihvaćanje riječi Isusa Krista i njegove osobe, odlučujuća je kako bismo izrasli iz utrobe krštenja i poput djeteta rasli, odgajali se i sazreli za vjeru u kojoj se mogu drugi rađati i od nas živjeti. To je ono što kršćanima tako očito manjka i to je ono zbog čega Crkva najviše trpi. Ona kao da stalno nosi u svojoj utrobi ljude koji su kršteni, a nisu se rodili iz tog krštenja. Poput majke koja nosi u utrobi dijete koje nikako da se rodi. Jednom treba izići iz svoga roda, doma, iz svoga zavičaja, jednom treba izići iz svoga djetinjeg gledanja Boga i ući u događanje vjere. Jednom treba samostalno Bogu reći odlučujući »da«. Tada počinje novi život, tada i ti bivaš ispunjen Duhom Svetim i tada ljudi zapažaju da si drugačiji, da si uspješniji, sretniji, i da si u duši i tijelu postao zdrav.

Do takvog se puta dolazi razmišljanjem, ali još više molitvom. Ali, ne recitiranjem molitava, nego srcem koje traži Boga, koje s njime razgovara i koje ga čuje.

Tomislav Ivančić: *Oaza života*

77 milosti koje primamo po Svetoj Misi (nastavak)...

15. Ako ti, ovu Kristovu žrtvu prikazuješ Bogu, daješ mu veću hvalu nego što mu sami Anđeli daju.

16. Za tebe se Krist prikazuje kao najsavršenija žrtva zahvale i nadopunjava što si ti u svome zahvaljivanju propustio.

Nedjelja, 8. siječnja 2012. - Krštenje Isusovo, Gospa od brze pomoći
Ponedjeljak, 9. siječnja 2012. - sv. Adrijan, sv. Julijan i drugovi
Utorak, 10. siječnja 2012. - sv. Agaton, sv. Grgur X., sv. Vilim
Srijeda, 11. siječnja 2012. - sv. Higin, sv. Honorata, sv. Palemon
Četvrtak, 12. siječnja 2012. - sv. Benedikt, sv. Bernard, sv. Tajana, sv. Ernest
Petak, 13. siječnja 2012. - sv. Hilarije, sv. Agricije, bl. Juta, bl. Veronika
Subota, 14. siječnja 2012. - sv. Feliks, sv. Makrina Starija, sv. Malahija
Nedjelja, 15. siječnja 2012. - Druga nedjelja kroz godinu B, Sv. Stošija

ŽUPA GOSPE OD ZDRAVLJA SMILČIĆ

*Župni ured Prikazanja Blažene Djevice Marije
Smilčić*

Župni listić br. 20
8. siječnja 2012.
Krštenje Gospodinovo

Zar sam ja vrijedan

Zar sam ja vrijedan da se brineš za me?
Isuse moj, ta što te meni nosi,
te mi kod vrata, sav u hladnoj rosi,
provodiš noći zimske pune tame?

A srce nije moglo da se gane,
i ne otvorih. Kakve li sljepoće,
ako zbog mene, od mrzle hladnoće,
sasušiš se tvoje čiste rane!

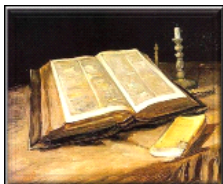
Koliko puta anđeo mi reče:
o dušo, priđi prozoru svojemu,
vidjet ćeš, čeka, pusti ga unutra!

Ljepoto rajska, i svaku sam večer
zborio: 'sutra otvorit ću njemu',
da bih to isto rekao i sutra.

(Félix Lope de Vega y Carpio)

Ja nisam dostojan sagnuti se i odriješiti mu remenje na obući.

Evangelje Mk 1,7-11

Ti si Sin moj, ljubljени! U tebi mi sva milina.

Čitanje svetog Evanđelja po Marku

U ono vrijeme: Propovijedao je Ivan: »Nakon mene dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan sagnuti se i odriješiti mu remenje na obući. Ja vas krstim vodom, a on će vas krstiti Duhom Svetim.« Onih dana dođe Isus iz Nazareta galilejskoga i primi u Jordanu krštenje od Ivana. I odmah, čim izađe iz vode, ugleda otvorena nebesa i Duha poput goluba gdje silazi na nj, a glas se zaori s nebesa:

»Ti si Sin moj, ljubljени! U tebi mi sva milina!«

Riječ Gospodnja.

Trenutak za razmišljanje o Evanđelju

Naš Otac Nebeski nas je toliko ljubio da je Sina svog ljubljenog u kojem je bila sva Njegova milina dao za nas. *Ti si Sin moj, ljubljени! U tebi mi sva milina!* A mi? Kakva voda nas to pere i ispunja naš dan? Kuda nas rijeka života vodi? Je li čista i donosi li nam spas i susret s Isusom Kristom? Ili već odavno plivamo u nekoj bujici čekajući Njega...koji zapravo tu...pokraj nas u našem bližnjem, a mi ga ne primjećujemo jer nas blato iz bujice polako zatrpava.

Krštenje Gospodinovo

Vrijeme brzo prolazi. Dani nestaju kao kapljice rose kada se sunce probudi. Mudri ljudi stoga kažu da treba koristiti svaki dan. Odmah ujutro treba napraviti ono što je u životu najvažnije, kako ne bi za to uvečer bilo već prekasno. Treba odmah ujutro načiniti neko dobro djela, sjesti pet minuta i razgovarati s Bogom, odmah ujutro trebalo bi nešto zapisati u svoj dnevnik, trebalo bi probuditi vedre, sigurne i uspješne misli u sebi, uspostaviti vezu s Bogom, zavoljeti ljude i oprostiti im, te tako slobodan, čist, nov i snažan ući u dan. Ujutro se odlučuje o čitavom danu i čitavom životu.

Vrijeme djetinjstva brzo prođe. Vrijeme Božića tako brzo ode, prestanu božićne pjesme, odnesen je bor iz sobe, stol postane siromašniji i svagdašnjica se uvuče u naše dane. Važno je da život tako ne bude siv i bez nade. Jer svaki dan je uspon prema nečemu novom i velikom. Isus je trideset godina živio u Nazaretu a da nitko nije na njemu primjećivao ništa neobično. Radio je sasvim obične, svagdašnje poslove, znojio se, pokazivao žuljave ruke svojoj majci Mariji i Josipu, drugovao je s prijateljima i susjedima, pjevao pjesme u društvu mladića i djevojaka, išao u sinagogu, u školu, radio u Josipovoj radionici, jeo, pio, spavao, tugovao i radovao se, ustajao, molio i tako se pripravljaio na ono što će odlučiti o njegovoj sudbini i sudbini čitavog svijeta.

Vrhunac njegovog zemaljskog života bilo je krštenje na Jordanu. Tad je završio njegov život u Nazaretu, a započeo javni život. Taj rez njegova života bio je dolazak Duha Svetoga, koji ga je ispunio takvom snagom da je evanđelist Luka napisao da je iz njega izlazila sila koja je liječila sve. Sv. Luka kaže da je Isus u sili Duha išao od sela do sela, od grada do grada, liječio sve bolesti, navješćivao Kraljevstvo i oslobađao ljude od zlih duhova.

Jednom u životu treba naići trenutak u kojem prestaje vrijeme djetinjstva a počinje zrelo doba. I vjera tako ima prestanak djetinjstva a početak zrelog doba. To je trenutak obraćenja, to su dani u kojima smo sazrijevali razmišljajući, moleći i tražeći Boga, kritički proučavajući svoju djetinjstvu vjeru i vjeru svojih pradjedova, istražujući Crkvu i religije, te se onda u datom trenutku na temelju svojih razmišljanja i rezultata obratili živom Bogu i započeli zreli hod u vjeri. To se u katoličkoj teologiji i duhovnosti naziva fundamentalna opcija, to je temeljni izbor za život u prijateljstvu s Bogom. Ako se taj rez ne dogodi, ako se ta odluka u životu jednom ne ispuni, tada čovjek ostaje stalno u nekoj vrsti djetinjstva, poput djeteta u utrobi majke koje ne može dalje rasti u vjeri. Takav čovjek ni sam ne razumije zašto je postao vjernikom.

Tek kad se odluči za Boga, tada i on, poput Isusa, bude ispunjen Duhom Svetim, tada počinju nutarnje, duhovne, velike spoznaje i nutarnje sazrijevanje koje čovjeka čini sposobnim da vjeru svjedoči riječima, još više životom. Tada vjera postaje sam život, tada čovjek uspješnije radi u svom poslu, jer ga vodi intuicija, ljubav i snaga koju dobiva od Duha Svetoga. Kada čovjek u svome obraćenju doživi takvo iskustvo vjere, tada je siguran da Bog postoji, zbog kojega mu više nitko ne može govoriti da Boga nema.